

Za Jizerské hory je zodpovědná Víla Izerína, děti, namalujete ji?

03. 08. 2011 12:22

Turistický region Jizerské hory získal finanční podporu z fondu malých projektů OPPS 2007-2013 Cíl 3 pod názvem „Víla Izerína – patronka Jizerských hor očima dětí“. Součástí tohoto projektu je výtvarná soutěž, vernisáž, dětský den a následně putovní výstava těchto prací.

„Jedná se o volnou malbu či kresbu formátu A3 na téma Víla Izerína, patronka Jizerských hor a její družina. Soutěží se ve třech kategoriích: do 8 let, 8-12 let a nad 12 let. Každý soutěžící může do soutěže přihlásit pouze jednu výtvarnou práci, soutěžící ručí za originalitu práce. Vyhlášení vítězných prací bude spojeno s vernisází a dětským dnem, který se bude konat začátkem října letošního roku na Jizerce, dále se výstava 100 nejlepších prací představí jako putovní na dalších dvou místech v české i polské části Jizerských hor. Celá akce bude podpořena vydáním brožurky omalovánek pro nejmenší děti. Do soutěže se zapojí děti z české i polské strany Jizerských hor,“ uvedla Renata Van Vleet z Turistické regionu Jizerské hory.

Soutěže se podle ní mohou účastnit základní i umělecké školy, domy dětí, prázdninové tábory, stejně tak i jednotlivci. Každý účastník soutěže obdrží dárek, vítězové soutěže ve všech kategoriích věcné ceny.

Práce přijímá Renata Van Vleet poštou na adrese Turistický region Jizerské hory, Eurocentrum Jablonec nad Nisou, Jiráskova 9, 466 01 Jablonec nad Nisou nebo osobně po předchozí dohodě

tamtéž, číslo kanceláře 308 (3. patro).

Uzávěrka přihlášek je 14. 9. 2011, ke každému obrázku prosím připojte prosím přihlášku (viz příloha).

Za Jizerské hory je zodpovědná víla Izerína

Všimli jste si někdy, jak my, lidé, rádi předáváme zodpovědnost za věci, se kterými se buď nedá dělat vůbec nic a nebo když se s nimi něco dělat dá, tak to znamená velikou práci, na takzvané patrony?

Třeba za počasí zodpovídá sv. Petr, českou zemi má na triku sv. Václav, a abychom nebyli jenom u svatých, třeba takové Krkonoše má na krku Krakonoš.

A teď si představte, že za Jizerské hory nenese zodpovědnost nikdo. Tedy nikdo, to zase není tak docela pravda, za Jizerky nese zodpovědnost mnoho lidí. Někteří zodpovědně, jiní trochu méně zodpovědně, ale ti všichni by byli rádi, kdyby trochu té jejich zodpovědnosti převzal někdo jiný. Někdo, kdo nespadá do pozemského práva a může dělat věci, které obyčejným smrtelníkům nejsou dovoleny.

Protože se nám svého času přezdívalo „nočník Evropy“, nepřicházejí v úvahu svatí, protože by jim zrezly svatozáře. A pohádkových bytostí tu zůstalo pomálu, protože po bitvě na Bílé hoře, se prý všechny vystěhovaly spolu s vyhnaným majitelem libereckého a frýdlantského panství Rederem z Rederu za volání: „Nespatří nás více česká země, dokud nepovládne opět Rederovo plémě!“

Jedna pohádková bytost tu ovšem zůstala. Možná proto, že kdysi bývala člověkem a tak pro ni pohádkové zákony nejsou dogmatem. Je to víla Izerína. Narodila se kdesi v nížině, jak říkáme my horáci, dole v kraji, v rodině bohatého šlechtice. Otec ji ale nutil do sňatku bez lásky, tak milá dívka posbírala do rance šperky, které měla dostat věnem a proti toku řeky se pustila do hor. Tak došla až pod horu Bukovec.

Představuju si, že to bylo na jaře. Že buky byly oděné zelení, kterou mají jen buky na jaře. Že možná už kvetly úpolíny a celá Jizerka byla zlatá. A princezna opilá tou krásou uložila své šperky do čedičové skály Bukovce, protože pochopila, že to, co vidí, je nad všechny poklady světa. Přijala jméno řeky, která ji sem zavedla, a stala se vílou Izerínou. A protože přišla na jaře a jaro má magickou moc, ten poklad ukrytý v Bukovci se rozmnožil a spodní vody, myšky, krtci a snad i vítr jej roznesly po celých horách.

Je to už dávno. Poklady odnesli tajemní Vlachové a hory změnily svou tvář. Jen víla tu zůstává dál. Jestli ji chcete potkat, vyjděte si do Jizerek. Až vás bude míjet, určitě to poznáte. Je to přece „naše patronka“.

Klára Hoffmanová